

Паважаны Сладар Рэдактар!

У сувязі з прысланымі мне прывітаннямі, як на маю канцыліярью, гэтак і праз паважаную Вашую газету, з нагоды майго сыйцілага юбілею, прашу Вас не адмовіць мне зъяўляцца на балонах Ваша газеты маю сардечную падзяку ўсім беларускім арганізаціям, установам і асабам за іхнюю да мене ўвагу, высказанныя сымпатіі й пажаданіі.

Із свайго боку пры гэтай нагодзе ча-чу шчыры прызнаніць моіца падкрэс-ліць, што прыпісанымі мне некаторымі артыкуламі й прывітальнімі лістамі нейкія асаблівія амаль выключна мае заслугі ў запраўдніці не зъяўляюца маймі.

Калі ў запраўды беларускае грамадзянства заўважвала моій нейкі асаблівіх энтузіазму і маю ахварынасць у грамадзка-палітычнай працы, дык энтузіазм гэны «мой» і ахварынасць «мая» былі на чым іншым, як толькі адбіцём таго энтузіазму ѹ тае ахварынасці беларускага народу дома і беларускіх эміграцій, які і якая не малі ні ўзьдэйнічаўца на кожнага грамадзіні-беларуса з нармальным людзкім сэрцам і на прытуленымі нацыянальнымі пачуцьцямі. А тым болей ні ўзьдэйнічаўца на чалавека, узімушага на сябе пэўныя абавязкі грамадзка-палітычнае працы.

Гэтая вось і толькі гэтая быспрыкладная ахварынасць беларускага грамадзтва, народу ў цэлым ягоным значнім за рэалізацію свайго ідэалу і зъяўляецца зарукаі нашае перамогі, а не асобы, стоячыя на чале змагання ў той ці іншы час.

Дзяйнасць адзінкі, выяўленыне сянае індывідуальнасці зъяўляеца пічым іншым, як функцыянальна ўзлеліченіем вытворам дзеяйскі ў духа грамадзтва. Не залічай і не залічося сябе да гэроў беларускай вызвольнай ідэі, а да сорту тых людзей, якія лічыцца за элемен-тарныя свае абавязкі чалавека служыць свайму народу, знайсці ў гэтым сэнсе жыцьці, чыслыце ў ім, калі нат служба такая звязаная зі нягодамі, цярпеньнемі.

Мёс судзіў мне падрасць фізычна ў разыўцца ўмыслову да 1918 году на столкі, што мог ужо реагаваць на воін-кавая зъявы. Былі гэта часы, калі беларускі народ зарагаваў усей сваёй эмоцыйай на імкненіі да вольнага на-цыянальнага жыцьця й распачаў бес-кампрамісавае змаганне. На працягу свайго трыццацігадовага ўзделу ў гэтым змаганні мне давалося бачыць ці мала запраўдных напш герояў, рыцараў і волатаў духа.

Ня месца тут пералічыць іх. Вы-шылі-б з гэтага тоўстыя томы.

Калікі разоў мне давалося быць съветкам, калі маладыя хлопцы, дзяў-чатачы, поўні красы жыцьця, ішлі на пэўную няхілную съмерць за нашыя съявітыя ідэалы. На эміграцыі для мяне сталіся будзённымі зъявамі такія ахвар-

ныя высілкі, калі мала пісменныя наш работнік-эмігрант у галіце й міэрніасці аддае два дні на тыдзень свайго ніз-ка заработка на справу нацыянальна-вызвольнай ідэі, і то ўжо доўгімі гадамі на падаючы на духу.

У Амэрыцы я бачыў адну маладую хворую засяжную хваробай, бледную, як палату, жанчыну, нашу дышпістку, якія, адмаўляючы сабе ў леках, церпі-чы нязношы болю, аддае ўсе свае ашчадніцтві таксама на справу.

Вось стуль крываці і майго запалу да змагання.

Стуль крываці веры ў нашую канчальную перамогу.

Заплунены ў Вашых мне прывітальнях, Дарагія Сладарыні й Сладары, «не-пахісна ѹ цыёрда несці далей наша вызвольныя съці», забавязаўца і мяне яшчэ больш быць верным слугой ды да-даючы мне яшчэ болыш энтузіазму ѹ запалу, бо ведаю добра, што слова гэты Вашы не зъяўляючы шаблоннымі юбліярнымі словамі ветлівасці, а запраўднымі дэкларацыямі, зъмест якіх міс добра зразумељ, зъмест іх ціккі, як волава, пікучы, як агонь.

Дзякую таву Вам, Дарагія Грамадзянікі Грамадзяніне, за такія Вашыя прывітальныя, за такія дэкларацыі. Дзякую горача Вашым, мяне запальваючым, агнём.

Мікола Абрамчык

Парыж, 1 кастрычніка 1952 г.

Прывітальны для Прэзыдэнта БНР

(Заканчэнне, глядзі «Бацькаўшчына», №№ 36-37, 38, 40)

ЯГО МІЛАСЦІ
ПРЕЗЫДЕНТУ БЕЛАРУСКАЙ
НАРОДНАЙ РЭСПУБЛІКІ

Спадару інж. М. Абрамчыку.

Аргентынскі Сэктар Рады Беларускай Народнай Рэспублікі мае гонар пераслаць Вам, Высокапахаваны Сладар Прэзыдэнту, найшырэйшыя пажаданіі з нагоды Вашых 50 год жыцьця. Дай Божа, каб пад Вашым кіраўніцтвам мы ўсё, распікданыя па съвеце, вірніліся як найхутчей у вольную і незалежную Беларусь.

Няхай жыве многія гады Прэзыдэнт Рады БНР інж. Мікола Абрамчык!

Аргентынскі Сэктар Рады БНР

К. Мерлік

Старшыня Сэктару.

Буэнос Айрес, верасень 1952 г.

*

ПРЕЗЫДЕНТУ РАДЫ БЕЛАРУСКАЙ
НАРОДНАЙ РЭСПУБЛІКІ

Сл. інж. Міколе Абрамчыку.

З нагоды 50-ай гадавіны Вашых нарадзінаў прымеме найлепшыя пажаданіі поспехаў у Вашаў плённай працы для хутчайшага зъдзесцінення Ізд-алаў Акту 25 Сакавіка — незалежнасці

Хопіць аднаго «старэйшага брата»

Расейскія эмігранты ў Бельгіі, зь іні-лістычных расейскіх пасяганіні ў не-цыяліярных адзінанедзялімі арганізацій СБОНР, СВОД і НТС, зараніза-расейскія тэрыторыі й народы, якія з су-цылі 14 верасня ў Льежы эмігранткі сход польнага. Такім чынам расейцы аказа-«народадаў Расеі» з мэтаю здабыча сабе-сямітвы сарад «малодых братоў» — пісменнікамі сходзе, што выклікала не ма-бальшавіцкага Усходу. На сходзе прад-беларуссія

расейскія тэрыторыі й народы, якія з міну... Чытаем гэту рэзалюцию й задаём сабе пытаныне: наўежко на ўспоміненым сходзе, апрача ўкраінцаў, які было эмі-грантаў іншых нерасейскіх народоў? Ня

хочацца гэтаму падтрымкі, бо ж ведае, што Льеж з'яўляецца ў Бельгіі цэнтрам работнікаў-эмігрантаў з Усходу. Аказва-ецаў! І яя толькі былі, але ё вы-казалі сваю актыўнасць у акцыі пра-тэсту супраць расейскіх імпэрыялістычных пасяганіні ў. Аб гэтым съвітчыць газета «Украінскі Самостыльнік» за 5. 10. 1952 у карэспандэнцыі з Бельгіі п. н.

«Разгром чорнай сотні». Там бельгійская карэспандэнтка гэтага газеты сп. Ольга Лубская, якія, познеш-ж, мела дакладныя інфармаціі аб сходзе ў Льежы, а скажаў за штучнай стварані ў сінім і чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), да штучнай стварані ў сінім і чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы» (падкрайсціяне нашае Рэд.) ста-яцца супраць супраць імкненіям арганіза-тараў сходу зъместу. У ей быў выказа-толькі аб Украінскага народу ѹ іншым не-абгрунтаваных памаганіні ў выраща-долі чужіх ім краіні і народу» (пад-крайсціяне нашае — Рэд.), «зазначаем, што Украіна ѹ іншыя паняволенныя народы

